

Příloha A – Transkripce interview 1

Rozhovor proběhl dne 1. 2. 2017

Označení tazatele: T

Označení informantky: P1

T: „Dobrý den, jmenuji se Terezie Tomášková a jsem studentkou Univerzity Hradec Králové. Právě zpracovávám bakalářskou práci na téma Problematika syndromu vyhoření u pracovníků přímé péče v sociálních službách v domovech pro seniory. Součástí mé bakalářské práce je výzkumné šetření, jehož cílem je zjistit názory pracovníků přímé péče, jak hodnotí své zatížení syndromem vyhoření při výkonu svého povolání. Chcete se tedy dobrovolně účastnit výzkumu, mohu tento rozhovor nahrávat?“

P1: „Ano.“

T: „Slyšel/la jste o syndromu vyhoření?“

P1: „Ano“

T: „Domníváte se, že existuje přímá vazba mezi dlouhotrvajícím pracovním stresem a syndromem vyhoření?“

P1: „Určitě tomu tak je.“

T: „Máte představu, jaké jsou projevy syndromu vyhoření?“

P1: „Únava, nechut' z práce, vyhýbání se kolegům, podrážděnost, nechutenství, ospalost, nejraději být sám.“

T: „Máte pocit, že vás práce stresuje?“

P1: „V minulosti tomu tak bylo několikrát.“

T: „Máte pocit, že vaše práce má smysl?“

P1: „Vzhledem ke klientům, určitě ano, ale mezi kolegy někdy tomu tak není.“

T: „Míváte konflikty s klienty?“

P1: „Velmi málo.“

T: „Obtěžuje vás přímá práce s klientem?“

P1: „Ne.“

T: „Stává se vám, že váš vztah s klientem přechází do roviny osobní?“

P1: „Stalo se to asi dvakrát.“

T: „Jak vnímáte skutečnost, že váš klient může v pobytovém zařízení zemřít?“

P1: Je to jeho domov, je to pro klienta vhodnější než někde v nemocnici. Klient má mít právo rozhodnout kde, chce zemřít. Jsem na to připraven, dělal jsem dobrovolníka v paliativní péči.“

T: „Jste po skončení směny unaven/a spíše psychicky nebo fyzicky?“

P1: „Psychicky.“

T: „Pocítujete dlouhodobou únavu?“

P1: „Ano.“

T: „Máte někdy pocit, že vaše práce nemá smysl?“

P1: „Ne.“

T: „Nosíte si svoji práci domů?“

P1: „Někdy.“

T: „Je doba na odpočinek mezi směnami z vašeho pohledu dostatečná?“

P1: „Ne, nepravidelné směny.“

T: „Zdá se vám, že doba dovolené odpovídá náročnosti vaší profese?“

P1: „Ano.“

T: „Míváte v práci často konflikty?“

P1: „Někdy.“

T: „Co je příčinou vašich konfliktů na pracovišti?“

P1: „Bossing a mobil.“

T: „Máte konflikty spíše s kolegy anebo s klienty?“

P1: „Kolegy.“

T: „Jak se cítíte po proběhlém konfliktu?“

P1: „Velice špatně.“

T: „Provádí váš zaměstnavatel nějakou prevenci syndromu vyhoření?“

P1: „Ano, supervizi.“

T: „Je prováděna supervize na vašem pracovišti?“

P1: „Ano.“

T: „Znáte jiné preventivní opatření proti syndromu vyhoření?“

P1: „Ano – psychologická terapie.“

T: „Co vám říká pojem duševní hygiena?“

P1: „Teoreticky ji zvládám – nenosit si práci domů, dostatek relaxace, pohyb, aktivní odpočinek, ale praxe je obrácená, jelikož i z práce člověk chodí přetížen, navíc směny apod.“